

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

06/09/2026

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ακούσαμε την παραβολή του δείπνου ή των βασιλικών γάμων. Συχνά ο Χριστός μίλαγε με παραβολές, με σύντομες δηλαδή ιστορίες παρμένες από την καθημερινή ζωή ώστε να γίνεται κατανοητή η διδασκαλία Του και να την θυμούνται οι ακροατές του.

Η παραβολή των βασιλικών γάμων παρουσιάζει κοινά σημεία με την παραβολή των κακών γεωργών που ακούσαμε στο ευαγγέλιο της περασμένης Κυριακής. Και στις δυο παραβολές παρουσιάζονται, από τη μια η διαρκής αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο με την πρόσκληση για σωτηρία και από την άλλη η αρνητική στάση των καλεσμένων. Όμως, παρά την αρνητική, αλλά και εχθρική συμπεριφορά των καλεσμένων, το σχέδιο του Θεού δεν ματαιώνεται, αλλά συνεχίζει με νέους καλεσμένους αφού θέλει όλοι να σωθούν.

Για να επανέλθουμε στη σημερινή παραβολή, ο Χριστός παρομοίασε τη βασιλεία των ουρανών με γάμους βασιλικούς. Διότι, όπως στους γάμους επικρατεί χαρά και ευφροσύνη, έτσι και στη βασιλεία των ουρανών θα υπάρχει χαρά και αγαλλίαση, δόξα και ατελείωτη ευφροσύνη. Ο Βασιλέας που οργανώνει τους γάμους του Υιού του είναι ο Θεός. Και ο Χριστός πολλές φορές παρομοίασε τον εαυτό Του με Νυμφίο (γαμπρό) και την Εκκλησία ως Νύφη. Στην παραβολή για παράδειγμα των δέκα παρθένων παρομοιάζεται με Νυμφίο όπου έρχεται στο μέσο της νυκτός. Στην Αποκάλυψη επίσης ο Νυμφίος Χριστός ενώνεται με την Νύφη Εκκλησία σε έναν υπερκόσμιο ιερό γάμο. Στην Παλαιά Διαθήκη ακόμη στο βιβλίο "Ώσμα Ασμάτων" παρουσιάζεται αλληγορικά ως Νυμφίος που αναζητά με πόθο την αγαπημένη του.

Στο ουράνιο, λοιπόν, αυτό δείπνο είμαστε όλοι καλεσμένοι. Και μάλιστα καλεί προσωπικά τον καθέναν από εμάς να συμμετάσχουμε. Δυστυχώς, όμως, δεν ανταποκρινόμαστε πάντοτε στην πρόσκληση αυτή και είμαστε απρόθυμοι να την δεχτούμε (πολλοί γάρ εισι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί). Η βασική αιτία που μας εμποδίζει να συμμετάσχουμε στο δείπνο είναι το σαρκικό φρόνημα που μας διακατέχει και μας κάνει δυσκίνητους προς το καλό. Όπως μας λέει το Ευαγγέλιο αυτοί που κλήθηκαν από τον ουράνιο βασιλιά προβάλλουν ως δικαιολογία της απουσίας τους κοινές, καθημερινές ασχολίες. Άλλος είχε να πάει στον αγρό του, άλλος στο μαγαζί του. Έτσι και εμείς προβάλλουμε διάφορες τέτοιες δικαιολογίες. Με αποτέλεσμα, να μας απορροφά πολλές φορές ο αγώνας για την εξασφάλιση των αναγκαίων αγαθών και να καταντά αγωνία και άγχος. Όλη μας η ενέργεια δίνεται στην απόκτηση υλικών αγαθών και απολαύσεων. Ειδικά σήμερα ο άνθρωπος συγκινείται περισσότερο από κάθε τι που αποδίδει κέρδος υλικό. Ενώ από την άλλη τα πνευματικά δεν

τον συγκινούν γιατί δεν βλέπει “χειροπιαστό” αποτέλεσμα και κέρδος. Έτσι στρέφει όλο του το ενδιαφέρον προς την ύλη και απορρίπτει τα πνευματικά αγαθά.

Μία ακόμη αιτία είναι οι ευθύνες που συνεπάγεται η αποδοχή της πρόσκλησης. Αν κανείς την αποδεχτεί τότε θα πρέπει να αρχίσει να αγωνίζεται πνευματικά. Ο πνευματικός αγώνας συνεπάγεται κόπο και βία για την κατάκτηση των πνευματικών στόχων όπως είναι η απάρνηση του εγωισμού και των κακών επιθυμιών που γεννά. Όλα αυτά απαιτούν θυσίες και λίγοι είναι πρόθυμοι να κοπιάσουν. Σε όλους τους τομείς κυριαρχεί ο νόμος του όσο γίνεται περισσότερα οφέλη με την όσο γίνεται λιγότερη προσπάθεια.

Αποτελεί μεγάλη, λοιπόν, τιμή το ότι ο Θεός μας προσκαλεί από αγάπη και συγκατάβαση στην Βασιλεία Του. Η κλήση είναι έργο της Χάριτος και αφήνει στον άνθρωπο την επιλογή να την αποδεχτεί ή να την απορρίψει. Όμως δεν αρκεί μόνον αυτό για την σωτηρία μας. Χρειάζεται και το κατάλληλο ένδυμα. Δηλαδή να φανούμε και εμείς αντάξιοι της κλήσεως μας. Το ένδυμα του γάμου είναι ο καθαρός και ολόφωτος χιτώνας που λαμβάνουμε στο Άγιο Βάπτισμα. Αυτόν τον χιτώνα διατηρούμε καθαρό δια του μυστηρίου της ιεράς εξομολογήσεως. Έτσι γινόμαστε άξιοι να λάβουμε μέρος στο βασιλικό τραπέζι, δηλαδή την βασιλεία του Θεού.

Αδελφοί μου, στο χέρι μας είναι να φανούμε αντάξιοι της μεγάλης δωρεάς του Θεού να μας καλέσει και εμάς στο ουράνιο δείπνο. Είναι μεγάλη τιμή και ευθύνη να ονομαζόμαστε Χριστιανοί και θα πρέπει κάθε μέρα να δοξάζουμε τον Κύριο για την μεγάλη αυτή δωρεά που μας αξίωσε. Ας μην ξεχνάμε πως η Βασιλεία των ουρανών είναι «μέσα μας», δεν είναι κάτι μακρινό, ένα λησμονημένο όνειρο ή κάτι που κάποτε θα γίνει στο μέλλον. Από εδώ και τώρα ξεκινά. Σε κάθε θεία λειτουργία ζούμε και απολαμβάνουμε την μετοχή μας στη βασιλεία των ουρανών. Κάθε λειτουργία άλλωστε είναι ένα δείπνο όπου ο Χριστός προσφέρεται «εις βρώσιν και πόσιν» των πιστών. Όσο πιο καλά προετοιμασμένοι είμαστε τόσο περισσότερο θα απολαμβάνουμε τη μετοχή στο δείπνο αυτό.

Να μας αξιώνει λοιπόν ο Θεός και εμάς με πόθο και έμπρακτα έργα αρετής και αγάπης να ανταποκρινόμαστε στην κλήση Του ώστε να μας συμπεριλάβει στους εκλεκτούς Του όπου αενάως θα Τον δοξολογούμε και θα ευφραινόμαστε με την παρουσία Του. Αμήν. Γένοιτο Κύριε.

π. Βασίλειος Καπρινιώτης
εφημέριος Αγίων Αναργύρων Αμφιθέας